

A KIS HAJÓ

Megy a hajó a
Csörgedező patakon,
Papírból van vasa, fája,
Piros zászló: vitorlája.
Kedvez a szél, fújdogál,
A kis hajó úszdogál.
Gyerekek a parton nézik,
Elkísérik a kis érig,
Fehér kendőt lobogtatnak
S búcsút mondnak az utasnak:
Rengő-ringó, haladó,
Isten veled, kis hajó!

Viszi a hab zeneszóval,
Követi sok csillogó hal,
Parti virág mosoly'g rája,
Szép fejével int utána.
Búcsúképpen a füzesből
Dalos madár dala csendül.
Kedvez a szél, fújdogál,
A kis hajó úszdogál.
Lengedez a vitorlája,
Gyerekcsoport már nem látja.
Hej de ott lenn a fahídnál
Kis Anikó játszva himbál
S megszólítja: „Hó, hahó!
Hova, hova, kis hajó?”

„Óh te, kedves kis pinyóke!
Elmegyek én messze földre!
Túl a tón, a tón túl.
Tiszán is túl, Dunán is túl,
Ott van, ott van egy nagy víz,
Vándorutam oda visz.
Csiga-biga uraság
Őkigyelme oda vágy,
Gyöngykagylóhoz akar menni,
Mind rokona valamennyi.
Nem volt még a tengeren,
Nem mer menni tengelyen,

Elrengetem, elringatom,
Visszajövök, angyalom!
Gyöngyöm, gyöngyöm lesz, de sok!
Teneked is majd hozok!”

„Köszönöm, – szól Anikó –
Szívességed, kis hajó!
Gyöngyöt, gyöngyöt ne hozz nékem!
Hozd haza majd jó testvérem!
Túl a rózsás ligeten
Lakik egy zöld szigeten,
Cserébe’ van Arankám,
Csak már meg is láthatnám!
De ha tán még nem jöhet:
Hozz tőle egy levelet!
Rengő-ringó, haladó,
Isten veled, kis hajó!”